

Sygn. akt V GC 2216/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K. dnia 20.02.2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jadwiga Dobrowolska

Protokolant: Agnieszka Zapart

po rozpoznaniu w dniu 16.02.2018r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w O. W..

przeciwko **Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. w W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz powoda (...) S.A. w O. W.. ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia 22.06.2017r. do dnia 18.08.2017r.
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2447 zł tytułem kosztów procesu w tym kwotę 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. w pozostałym zakresie postępowanie umarza.

Sygn. akt V GC 2216/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 sierpnia 2017 roku powód (...) S.A. z siedzibą w O. W.. wniósł o zasądzenie od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) – (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. kwoty 28.395,68 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 13 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, iż pozwany na podstawie wcześniejszego zamówienia zakupił u powoda towar, za który cenę towaru winien zapłacić w umówionym terminie. Pozwany nie uiszczył w umówionym terminie należnej powodowi ceny towaru. Powód wielokrotnie wzywał pozwanego do zapłaty.

Pismem procesowym z dnia 18 sierpnia 2017 roku powód cofnął pozew co do kwoty należności głównej, zaś w pozostałym zakresie podtrzymał żądanie wyrażone w pozwie.

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2017 roku Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 28.395,68 złotych.

W dniu 25 sierpnia 2017 roku Sąd wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, z którego treści wynikało, iż nakazał pozwanemu aby zapłacił powodowi odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 28.395,68 złotych od dnia 13 czerwca 2017 roku do dnia 18 sierpnia 2017 roku wraz z kwotą 2.447,00 złotych tytułem kosztów procesu.

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym, w którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazał, iż powód nie wykazał w pozwie, aby terminem płatności dochodzonej należności był dzień 11 czerwca 2017. Wskazał, iż brak jest dowodu, kiedy faktura miała być dostarczona pozwanemu, a zatem nie został wykazany termin początkowy, od którego powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie.

Na rozprawie w dniu 16 lutego 2018 roku pełnomocnik powoda cofnął żądanie pozwu w zakresie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda ustawowych odsetek za opóźnienie od 13 czerwca 2017 roku do dnia 21 czerwca 2017 roku i w tym zakresie zrzekł się roszczenia.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny.

Pozwany w dniu 05 maja 2017 roku zlecił powodowi dostarczenie na teren budowy sklejki szalunkowej – topolowej. Strony określiły wysokość wynagrodzenia na kwotę 23.100,00 złotych netto. Zapłata miała zostać dokonana w terminie 30 dni od dostarczenia prawidłowo wystawionej faktury VAT. Wystawienie faktury VAT miało nastąpić na podstawie dokumentu potwierdzonego przez uprawnionego przedstawiciela zleceniodawcy.

(dowód: zlecenie z dnia 05.05.2017 roku k. 14; zeznania świadka T. R. na rozprawie w dniu 16.02.2018 roku 00:10:33)

W dniu 12 maja 2017 roku dokonano wydania sklejki szalunkowej topolowej. Następnie powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) z dnia 12 maja 2017 roku na kwotę 28.395,68 złotych. Pismo zostało nadane u operatora pocztowego w dniu 15 maja 2017 roku.

(dowód: wydanie na zewnątrz WZ 49 z dnia 12.05.2017 roku k. 52; potwierdzenie nadania k. 53)

Pozwany nie zapłacił należności przelewem po trzydziestu dniach. Po pięciu dniach przeterminowanej należności pracownik powoda T. R. wysłała wiadomość elektroniczną pozwanemu przypominając o płatności. Kolejną wiadomość elektroniczną wysłała po czterdziestu pięciu dniach po terminie płatności. Ostatniego, trzeciego maila wysłała po pięćdziesięciu ośmiu dniach po terminie płatności.

(dowód: zeznania świadka T. R. na rozprawie w dniu 16.02.2018 roku 00:10:33)

Powód wysyłał także do pozwanego monity za pośrednictwem księgowości.

(dowód: zeznania świadka T. R. na rozprawie w dniu 16.02.2018 roku 00:14:24)

W dniu 21 czerwca 2017 roku powód wysłał do pozwanego monit nr 1, w którym wezwał go do zapłaty kwoty 28.395,68 złotych z tytułu faktury VAT nr (...). Pismo zostało nadane u operatora pocztowego w dniu 22 czerwca 2017 roku.

(dowód: monit nr 1 z dnia 21.06.2017 roku k. 8; potwierdzenie nadania k. 9)

W dniu 13 lipca 2017 roku powód ponownie skierował do pozwanego monit oznaczony nr 2 w którym wezwał go do zapłaty kwoty 28.395,68 złotych z tytułu faktury VAT nr (...). Pismo zostało nadane u operatora pocztowego w dniu 14 lipca 2017 roku.

(dowód: monit nr 2 z dnia 13.07.2017 roku k. 11; potwierdzenie nadania k. 12)

Pismem z dnia 07 sierpnia 2017 roku powód za pośrednictwem swojego pełnomocnika wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 28.395,68 złotych w terminie 3 dni liczonych od dnia otrzymania wezwania. Pismo zostało nadane u operatora pocztowego w dniu 07 sierpnia 2017 roku.

(dowód: pismo z dnia 07.08.2017 roku k. 6; potwierdzenie nadani k. 7)

W dniu 18 sierpnia 2017 roku pozwany dokonał wpłaty na rzecz powoda kwoty 28.395,68 złotych.

(dowód: historia rachunku k. 31)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów. Dokumenty w ocenie Sądu nie budzą wątpliwości co do ich rzetelności i zgodności z treścią łączącego strony stosunku prawnego, zaś w toku postępowania nie pojawiły się żadne okoliczności rzutujące na ich autentyczność. Stan faktyczny sąd ustalił także na podstawie zeznań świadka T. R.. Zeznania te Sąd uznał za spójne, pozostające w zgodzie z pozostałym w sprawie materiałem dowodowym.. Z tych też względów Sąd nadał tym zeznaniom walor wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje.

Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie jest z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (art. 481 § 1 i 2 k.c.).

Z dokumentów z akt sprawy wynika, iż powód domagał się zasądzenia od pozwanego ustawowych odsetek za opóźnienie od dnia 22 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty. Zapłata zaś należności głównej dochodzonej pozwem miała miejsce w dniu 18 sierpnia 2017 roku.

W ocenie Sądu początkowy dzień naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie wynika z faktury VAT oraz z postanowień zawartej umowy zlecenia. Z treści umowy zlecenia wynika, iż zapłata za dostarczony materiał miała nastąpić w terminie 30 dni od dostarczenia prawidłowo wystawionej faktury VAT. Faktura z dnia 12 maja 2017 roku wraz z wydaniem na zewnątrz z dnia 12 maja 2017 roku została nadana u operatora pocztowego w dniu 15 maja 2017 roku. Na fakturze został wskazany termin płatności 11 czerwca 2017 roku. Natomiast zeznania świadka w osobie T. R. wskazują, iż już po 5 dniach od dnia upływu terminu do zapłaty, wysłane były do pozwanego wiadomości elektroniczne wzywające do zapłaty. Zatem pozwany posiadał wiedzę o terminie zapłaty wynikającym z faktury (...) z dnia 12 maja 2017 roku już w dniu 16 czerwca 2017 roku, bowiem wówczas otrzymał pierwsze powiadomienie w postaci wiadomości elektronicznej. W zakresie żądania odsetkowego z uwagi na brak wskazania daty odbioru pisma przez pozwanego, Sąd przyjął, że doręczenie przesyłki nastąpiło po 5 dniach od dnia jej wysłania. Z ogólnodostępnej informacji operatora pocztowego, który świadczył usługi na rzecz powoda wynikało, iż doręczenie powinno nastąpić w ciągu 3 dni roboczych po dniu nadania. Sąd ustalił datę doręczenia faktury przyjmując upływ 5 dni od dnia doręczenia na dzień 20 maja 2017 roku. Pozwany nie podniósł na całym etapie postępowania dowodowego okoliczności braku doręczenia przedmiotowej faktury VAT. Jednakże pozwany domagał się zasądzenia ustawowych odsetek za opóźnienie od dnia 22 czerwca 2017 roku, uwzględniając trzydziestodniowy termin płatności należności głównej wynikający z treści umowy zlecenia. Z tych też względów powód dowiódł prawdziwości przytoczonych przez siebie twierdzeń i okoliczności. Wypełnił nałożony na niego dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Natomiast pozwany w oparciu o treść art. 6 k.c. nie dowiódł prawdziwości podniesionych przez siebie twierdzeń. Zgodnie z dyspozycją art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Nie ulega wątpliwości Sądowi, iż pozwany odbierając od powoda zamówiony towar w postaci sklejki szalunkowej w dniu 12 maja 2017 roku, był świadomy, iż będzie zobowiązany do zapłaty kwoty z tego tytułu. Jak wynika z treści zeznań świadka, pozwany uzyskał informację, iż pozostaje w zwłoce z zapłatą kwoty w dniu 16 czerwca 2017 roku. Z treści art. 455 k.c. wynika, iż zapłata winna nastąpić w przeciągu najbliższych dni od dnia otrzymania wezwania. Pozwany tego nie uczynił, **co więcej zapłata nastąpiła dopiero w dniu 18 sierpnia 2017 roku** tj. po otrzymaniu wiadomości elektronicznych, dwóch monitów oraz po dacie wniesienia pozwu do sądu. Nawet gdyby przyjąć, co nie znajduje uzasadnienia, iż pozwany otrzymał pierwszy monit nadany w dniu 22 czerwca 2017 roku wzywający go do zapłaty w terminie 14 dni od dnia nadania, to zapłata winna nastąpić w miesiącu lipcu 2017 roku. Z tych też względów w sprawie nie znalazł zastosowania art. 101 k.p.c. W ocenie Sądu pozwany uchylając się od zapłaty dał powodowi powód do wytoczenia powództwa.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c., który stanowi, iż do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego

przez sąd osobistego stawiennictwa w sądzie. W niniejszej sprawie koszty postępowania wyniosły 2.417,00 złotych i złożyły się na nie opłata sądowa w kwocie 30,00 złotych, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400,00 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 1 – 3 wyroku.